

Narodowy Kościół Katolicki

List Pasterski na Niedzielę Palmową – 2025 „Wprowadzenie w Mękę Chrystusa”

Małe Czyste, 13 kwietnia 2025 roku

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie,

W tę Niedzielę Palmową, u progu Wielkiego Tygodnia, stajemy wobec tajemnicy największej miłości – miłości, która prowadzi Jezusa Chrystusa na krzyż. Dla każdego z nas to czas głębokiego skupienia, modlitwy i wnikanania w to, co najświętsze w naszej wierze – w Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie naszego Pana.

Liturgia Niedzieli Palmowej ukazuje dwa silne obrazy: z jednej strony radość i entuzjazm tłumów witających Jezusa, z drugiej – bolesną relację Męki Pańskiej, czytana w całości już na progu Wielkiego Tygodnia. Taki kontrast nie jest przypadkowy – on pokazuje napięcie, jakie towarzyszy także naszemu życiu duchowemu. Od pobożności do obojętności, od zapału do zniechęcenia – ta droga jest nam wszystkim znana. Ale właśnie Chrystus pokazuje nam, że miłość nie ucieka od cierpienia.

1. Tajemnica wjazdu i zdrady

Ewangeliczne opisy mówią, że ludzie witający Jezusa wołali: „Hosanna Synowi Dawida!”. Dzisiaj powiedzielibyśmy: „Niech żyje nasz Król!”. A jednak kilka dni później ci sami ludzie krzyczeli: „Ukrzyżuj Go!”. Jak łatwo zmieniają się nasze nastroje, jak szybko zapominamy o tym, co święte. Ta scena jest dla nas przestrogą – abyśmy nie byli tylko chwilowymi wyznawcami, lecz trwali wiernie przy Chrystusie, zwłaszcza gdy przychodzi krzyż.

Zdrada nie zawsze jest głośna – najczęściej dokonuje się w sercu, w chwilach zaniedbania modlitwy, rezygnacji z prawdy, kompromisów ze złem. Męka Chrystusa pokazuje, że nawet najgłębsza zdrada może zostać uzdrowiona, jeśli tylko staniemy w pokorze przed Bogiem. Piotr zaparł się, ale zapłakał. Judasz zdradził i nie uwierzył w możliwość przebaczenia.

2. Towarzyszenie Jezusowi – nie tylko w procesjach

Wielu ludzi bierze udział w procesji z palmami – z pięknymi liśćmi, śpiewem, wspólnotą. Ale znacznie mniej osób trwa przy Jezusie w Ogrodzie Oliwnym, na Drodze Krzyżowej czy pod krzyżem. A to właśnie tam objawia się prawdziwa miłość ucznia. Czy znajdziesz dla Chrystusa czas w Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielką Sobotę? Czy twoje serce stanie się dla Niego domem, choćby na chwilę ciszy i modlitwy?

Towarzyszenie Chrystusowi to nie tylko udział w nabożeństwach – to także życie zgodne z Ewangelią w codzienności. To wybór prawdy zamiast wygody. To rezygnacja z zemsty na rzecz przebaczenia. To oddanie się służbie, choć świat krzyczy „Zadbaj o siebie!”. To współczesna forma niesienia krzyża.

3. Krzyż – źródło życia i nadziei

Wielu ludzi wciąż boi się krzyża. Często próbujemy go unikać, traktując cierpienie jako coś bezsensownego, jako porażkę. Ale dla nas, chrześcijan, krzyż to źródło życia. Chrystus, przybity do drzewa hańby, przekształcił je w drzewo zwycięstwa. To, co miało być końcem, stało się początkiem.

Nie bójmy się więc mówić o cierpieniu – naszym i innych. W świecie, który próbuje za wszelką cenę uciec od bólu, chrześcijanin powinien być świadkiem nadziei, że żadne cierpienie nie jest daremne, jeśli zostanie związane z ofiarą Chrystusa.

Wspierajmy tych, którzy niosą ciężkie krzyże: chorych, ubogich, samotnych, prześladowanych. Módlmy się za nich i dla nich. Czas Wielkiego Tygodnia jest szczególną okazją do uczynków miłosierdzia – niech nie będzie to tylko czas przeżyć duchowych, ale też konkretnych działań.

4. Chrześcijanin a świat – misja świadectwa

Niedziela Palmowa przypomina nam, że wiara nie może być zamknięta w świątyni. Jezus został odrzucony przez tych, którzy nie chcieli Go słuchać. Tak samo i dziś, wielu nie chce słyszeć o Ewangelii. Dlatego naszym zadaniem jest głosić Chrystusa bardziej czynem niż słowem – życiem pełnym pokoju, przebaczenia, uczciwości.

W świecie pełnym napięć, niepokojów społecznych, konfliktów i podziałów, Kościół ma być przestrzenią jedności i miłości. Narodowy Kościół Katolicki jako wspólnota wiary ma szczególną misję: głosić Chrystusa w prostocie i prawdzie, być blisko ludzi, szukać zagubionych, uzdrawiać poranionych.

Niech każdy z nas zapyta dziś: czy jestem świadkiem Chrystusa w mojej rodzinie, pracy, sąsiedztwie? Czy jestem Jego uczniem tylko z nazwy, czy z życia?

5. Zaproszenie do głębokiego przeżycia Triduum Paschalnego

Zachęcam Was, Bracia i Siostry, by ten Wielki Tydzień był czasem nie tylko zewnętrznych obrzędów, ale wewnętrznej przemiany. Niech udział w Triduum Paschalnym stanie się dla Was źródłem nowego życia. Wieczór Wielkiego Czwartku niech przypomni o darze Eucharystii i kapłaństwa. Wielki Piątek – o nieskończonym miłosierdziu. Wielka Sobota – o wierze,

która nie gaśnie nawet w nocy.

W tych dniach zapalmy świece nie tylko w świątyniach, ale i w sercach. Bądźmy blisko Chrystusa. Niech Pascha stanie się także naszym przejściem: z ciemności do światła, z lęku do pokoju, ze śmierci do życia.

Zakończenie

Moi Drodzy,

Na progu Świąt Paschalnych pragnę zapewnić Was o mojej pamięci i modlitwie. Dziękuję Wam za Wasze świadectwo, modlitwę, służbę, za każdy trud, który podejmujecie w swoich parafiach, rodzinach i wspólnotach. Wiem, że droga wiary nie jest łatwa – ale jest prawdziwa. Chrystus przeszedł nią pierwszy. Idźmy za Nim z ufnością.

Niech Zmartwychwstały Jezus, który zwyciężył grzech i śmierć, błogosławi każdemu z Was, Waszym rodzinom i całej naszej wspólnocie Kościoła. Niech umocni w wierze, ożywi nadzieję i rozpali miłość.

Z pasterskim błogosławieństwem,

† Bp Grzegorz Wyszyński NCC
Wiceprzewodniczący Rady Synodalnej
Narodowego Kościoła Katolickiego